

fremmelsesraads saglige Skøn, og han da ikke vil give Rigsdagen Lejlighed til at se Forfremmelsesraadets Protokol, for at den derigennem kan danne sig sit Skøn over, hvorvidt Ministeren i det enkelte Tilfælde kan have Ret eller ikke, vil jeg ikke kunne nøjes med at fremstille dette Forhold i Finansudvalget, men saa maa det blive det høje Folketing, der kommer til at afgøre, hvorvidt Ministeren har Ret til at nægte dette Ting at se Udtalelser fra det Raad, som det høje Ting selv har besluttet institueret til Beskyttelse af Personalet i Forfremmelsesspørgsmaal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsbanernes Kulbeholdninger har den højtærede Minister afvist Jernbaneraadets og da navnlig Etatsraad Kiers Udtalelser ved at sige, at de hvilede paa et fejlagtigt Grundlag, idet Udgangspunktet for dem var en fejlagtig Citering af, hvad Ministeren havde sagt. Det er rigtigt, at Ministeren ikke har udtalt sig saaledes, at han mente, en Beholdning altid skulde være saa og saa stor, men dette Udgangspunkt for Etatsraad Kiers Udtalelser er aldeles uden Betydning for Indholdet af dem, thi Etatsraad Kiers Udtalelser gaar ud paa at godtgøre, at det er urigtigt af tekniske Grunde at have liggende en Beholdning, som til sidst vil blive langt mere end et Aar gammel; mange af disse Kul havde jo helliget i flere Maaneder paa det Tidspunkt, da han udtalte sig; og Restbeholdningen vilde først være brugt et Aar senere. Han har der udtalt sig ud fra sin Sagkundskab, som jeg vurderer, og som jeg tror heller ikke vil blive underkendt af Statsbanerne, idet jeg tror, Statsbanerne selv vil erkende, at deres Kul vil blive forringet i Værdi ved en saa lang Oplagring; man taler om de mange Selvantændelser, som finder Sted, og det er jo bekendt for alle, hvorledes det gaar med disse Kul. Ud fra dette har han ment, at det er urimeligt at ligge med disse kolossale Beholdninger i en saa lang Tid, og det er derfor ganske uden nogen Betydning, om Udgangspunktet for hans Udtalelser er rigtigt eller ikke rigtigt. Det, som den højtærede Minister maa sige os, er, om han bestrider den saglige Begrundelse fra Etatsraad Kiers Side: Kullenes Værdiforringelse ved den lange Oplagring.

Dernæst kommer det andet Spørgsmaal, Statsbanernes Tarifpolitik og deres forsvarlige Økonomi. Der siger den højtærede Minister, at han ikke ser, hvad der vindes ved Afskrivning af Tabet, og han siger, at hvis der havde været en Reservefond at afskrive paa, kunde man selvfølgelig have afskrevet paa denne. Ja, hvis man havde haft en Reservefond, kunde det været afskrevet derpaa, det er rigtigt; men det, som jeg har hævdet, er, at da nu dette voldsomme Skifte i Værdien af Kullene er indtruffet, hvorved de er sunket fra en Pris af 220—260 Kr. pr. Ton, som Statsbanerne har betalt, til en Pris, der ligger nede omkring 40—60 Kr. pr. Ton — jeg skal ikke her komme ind paa dette Spørgsmaal —, vilde det for hele vor Statsøkonomi og ikke mindst for Statsbanernes Økonomi være sundt og naturligt at sige: Der er ved Uheld — saaledes betegner jo Landstingsmand Jørgen Berthelsen det — sket et Indkøb, et uhyre stort Indkøb til saa høje Priser, at de aldeles ikke svarer til Værdien nu; er det da ikke sundt at lade det Aar, hvori dette Uheld er sket, bære økonomisk Tabet derved i Stedet for at tage med ind i det kommende Aar Maaned for Maaned et paa Grundlag af disse høje Kulpriser fremkommende Underskud? Selv om jeg selvfølgelig ikke tør bestride, at der ogsaa vil være Underskud for Statsbanerne under den højtærede Ministers Ledelse, hvis man nedskriver Kullene til deres nuværende Pris, er det dog klart, at naar Statsbanerne skal fortsætte med at regne med Priser paa 185 Kr. pr. Ton, maa der komme et mægtigt Underskud og et ganske andet Resultat, end hvis der arbejdedes med de Kul, som Forretninger nu ellers arbejder med.

Den højtærede Minister siger, at vi vil skabe Agitation for lavere Takster. Ja, hvis dette var Formaalet med vor Henstilling, kan jeg i og for sig ikke sige, det var uberettiget; thi hvorfor er det, vi rejser Spørgsmaalet om lavere Statsbanetakster? Det er jo, fordi vi ønsker overvejet, om ikke de høje Takster nu er en Hindring for selve Statsbanernes Økonomi. Enhver, som hører, hvad der foregaar med Hensyn til Befordring af Gods, og som erfarer, hvorledes Godset gaar fra